

POPULÁRNÍ LITERATURA

V kontrastu k předchozímu období, kdy je budovatelský model vytlačoval mimo oficiální kulturní prostor, poskytla česká literatura šedesátých let populárním žánrům neopakovatelné místo. Výrazem této tendence byl vznik řady nových edic, zaměřených na oddechovou četbu. Byly naplňovány především různorodou kriminální beletrií, jejíž menší část se pokoušela o specifickou „socialistickou“ variantu detektivky, větší část se pak vracela k západnímu kánonu tohoto žánru, který případně obohacovala o psychologické, sociologické či historické prvky. Na poli vědecké fantastiky se více než dobrodružným syžetům dařilo náročnějším antiutopickým, modelovým románům či povídkám, poskytujícím prostor pro ideologickou diskusi o paradoxech současné technické civilizace i politického systému. Podobně jako do detektivní či fantastické prózy zasahovaly i do oblasti literárního humoru či satiry význační autoři náročné literatury: Josef Škvorecký, Jan Zábřana, Karel Michal a další. Současně se formami zábavné četby – zejména detektivním syžetem – hojně inspirovala dobová umělecká literatura. Zvláště v době uvolnění edičních zábran v letech 1968–69 začaly znovu vycházet též reedice textů některých autorů předúnorové lidové četby. Vlna těchto edičních aktivit byla však do roku 1970 v důsledku nastupující normalizace vesměs udušena.